Radu Gabrea: „Ceauşescu n-a crezut că ţara nu-l mai iubeşte“

24 septembrie 2012, 21:21 | Autor: Ana-Maria Onisei | 1793 afişări

Actorii Victoria Cociaş şi Constantin Cojocaru, în rolurile Elenei şi al lui Nicolae Ceauşescu

Docu-drama „Trei zile până la Crăciun“, despre ultimele zile de viață ale cuplului dictatorial, a avut o previzionare ieri-seară, la Cinema Studio din Capitală, la care au participat şi cei implicați în realizarea acestui film.

Regizat de Radu Gabrea, cu Victoria Cociaş şi Constantin Cojocaru în rolurile Elenei şi al lui Nicolae Ceauşescu, după un scenariu de Grigore Cartianu, filmul va avea premiera națională în luna decembrie.

„Am venit împreună cu Nicolae şi Elena Ceauşescu", a glumit regizorul Radu Gabrea ieri-seară, în fața publicului adunat la Cinema Studio şi i-a prezentat pe actorii din rolurile principale. „Filmul s-a născut din curiozitatea de a afla ce s-a întâmplat, de fapt. Am vrut să arăt că, în acele momente, Nicolae şi Elena Ceauşescu erau doi bătrâni speriați, izgoniți, care îşi pierduseră simțul realității şi puterea şi nu mai reprezentau un pericol. Ceauşescu nu a crezut nici până în ultima clipă că poporul nu-l mai iubeşte. Toate acestea nu justifică ce li s-a întâmplat până la sfârşit...", a mărturisit regizorul, răspunzând la una dintre întrebările din sală - „Care este mesajul filmului pentru generațiile viitoare?".

„**Şi-au dat mâna două mari minciuni"**

O suprapunere inedită de film artistic, informație istorică -rezultată din mărturiile militarilor care au stat lângă Nicolae şi Elena Ceauşescu la Târgovişte în zilele de 23, 24 şi 25 decembrie 1989 - şi de imagine documentară, „Trei zile până la Crăciun" vorbeşte despre realități diferite, a explicat actrița Victoria Cociaş. „Sunt două realități, la fel ca astăzi, ce vezi pe stradă şi ce vezi la televizor. Nimic din film nu este inventat, totul se bazează pe informație".

Grigore Cartianu, semnatarul scenariului şi autorul a trei volume despre evenimentele din 1989, a extins discuția: „În mod indirect şi nu neapărat premeditat, filmul are un mesaj: atunci şi-au dat mâna două mari minciuni, iar cea de-a doua minciună e responsabilă pentru 900 de morți. În acele zile, nu Ceauşescu producea moarte, ci alții".

Un film care arată omenescul dictatorului

„E foarte interesant că am putut vedea perspectiva unor oameni care au pierdut puterea. Ceea ce a fost interesant pentru mine era relația dintre Nicolae şi Elena Ceauşescu, cum au încercat să se sprijine unul pe altul. Asta e foarte omenesc şi în afara răului pe care îl ştim despre ei. E bine că am putut vedea şi o imagine foarte omenească a lor", a declarat după proiecție poloneza Anna, una dintre spectatoare, studentă la Sociologie, în practică la Institutul Polonez din Bucureşti.

Eugen, un alt spectator, trecut de 40 de ani, a retrăit zilele lui decembrie 1989, când era student şi credea ce se spune la televizor. „În timp, am ajuns la concluzia la care a ajuns şi filmul, m-am documentat, am citit şi cărțile lui Grigore Cartianu. E foarte important că s-a făcut un film despre asta, pentru că una e să se vorbească la televizor despre «Revoluție» şi alta este s-o transpui pe peliculă. Aşa, parcă participi şi tu, te întorci în timp."

„Filmul ăsta arată că întotdeauna trebuie să treci prin filtrul minții realitatea şi să ajungi singur la o concluzie", a considerat şi Dănuț, un bărbat cu mustață, şi el student în 1989.

"Nicolae şi Elena Ceauşescu erau doi bătrâni speriați, izgoniți, care îşi pierduseră simțul realității şi puterea şi nu mai reprezentau un pericol."

Radu Gabrea regizor